

Testvériség tábor

Egy-egy jamboreeról, nemzetközi cserkésztalálkozóról hatalmas beszámolókat szoktunk olvasni a napilapokban. A jamboreet tízezres tömegek látogatják meg, míg a rádióállomások naponként közvetítenek hangképeket az eseményről.

Idén nem volt világjamboree, ha csak a trinidadai találkozót nem számítottuk annak, s Kanadából kisebb méretű nemzetközi táborról sem kaptunk hírt, azaz mégis... A montreali 23. sz. Szent László és 37.sz. Szent Margit csapatok cserkészei és leánycserkészei elhatározták, hogy ők "csakazértis jamboree"-ra mennek, mégpedig saját rendezésére, a Quebec tartománybeli Rawdon község mellé. Három napig tartott ez a tábor, melyen a két csapat 43 résztvevőjén kívül 61 idegen cserkész, illetve leánycserkész is tá-

Tábori mise

borozott. Francia-kanadaiak, hinduk, lengyelek, litvánok, németek és ukránok. Így a résztvevők valójában három kontinenst képviseltek ezen a magyar rendezésű "Testvériség táboron", melynek parancsnokságát Dr. Mattyasovszky Zsolnai Miklós, a Magyar Cserkészszövetség elnöke vállalta. A szervező munkát Ft. Hajdusik József cst., Csizmazia Marianne p.i.v., és Glaser János cst. végezték.

A tábor második napján ünnepélyes felvonulást rendeztek, melynek keretében a Szöv. Elnök Ur átadta az Életmentő kitüntetést Varga Tamás cserkésznek (Tamás hősi tetteről a "Magyar Cserkész" márciusi számában olvashatjuk). A felvonulás után a litván és ukrán fiúk külön kis ünnepséget rendeztek a kitüntetett tiszteletére, mely spontánsága miatt különösen megható volt.

A másik kitüntetett M.Maurice Da-Silva, az 1955-ös kanadai világjambo-

ree "Alouette" altáborának parancsnoka volt, akinek a szövetség elnöke a vasárnap esti tábornitzón adta át a Teleki emlékérmét. Mint ismeretes, a 8. Világjamboreen cserkészeink az "Alouette" vagyis Pacsirna altábor vendégeiként táboroztak.

A tábor igen jó alkalom volt a különböző nemzetiségű cserkészek kölcsönös megismerkedésére. Montrealiai, jó munkát végeztek!

(folyt.5.old.)

togetókat. De mire maga a főkörmányzó megékeztett kocsiával már az egész kontingens példás rendben volt. Ha eddig nem volt öltözködési világrekord, most már van.

Nem csak látogatásokat, hanem számtalan meghívást is kaptunk. Persze az idő rövidsége miatt nem tudtuk mind-egyiket elfogadni, így jól megválasztottuk őket. Voltunk a francia konzulnál, a Pan-American repülőársaság vezérigazgatójánál /kinai vacsora.... még a mai napig sem tudom, mit ettünk, az Agronomiai egyetemen /Jancsi nagy örömeire/ és egy jól sikerült mulat-ságon, melyen megtanultuk a Calypso-t járni.

Két hetes trinidadai tartózkodás után bizony nehéz szívele bucsúztunk új barátainktól, cserkésztestvéreinktől, a Jamboreetől, a kis szigettől és annak vendégzerető népétől. Reméljük ők sem feledkeznek meg a magyar cserkészekről.

- Őcsi -

(folyt.10.old.)

szíjába viszont egy seprűt dugunk. Ideális lófarok. Cipőinket körültekertjük valami zsákfélével, hogy paták látszatát keltsék.

A lovak öltözéke egyéni izléshez igazodik.

Állatainkkal különféle mutatványokat végeztünk. Eljátszhatjuk a "Siegfried és a sárkány" című középkori borzalmas rémdrámát egy tréfas bemutató alkalmával. Paripánk, mint cirkuszi östehetség is bemutatkozhatik.

Ha sikerül megcsinálnotok, még más állatokkal is megpróbálkozhatunk.

(folyt.13.old.)

Az őrök elvonulnak összejeövet-leikre. Sok időnk már nincs, de azért szaladjunk be egyikhez, másikhoz. Szébbnél szebb őrsi naplókat látunk. Van őr, amelyik már a második kötetet is elkezdte. Tele rajzokkal, virágokkal, fényképekkel, ELMENYEKKEL! Aztán bucsuzunk kell. Isten veletek harminc-négyesek! További jó munkát! -te.-